

Sygn. akt II Ka 116/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd; Beata Defut-Kołodziejak

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2020 r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 56 § 2 kks

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 9 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 285/19

I. wyrok zmienia w ten sposób, że wynagrodzenie obrońcy wskazane w pkt V wyroku podwyższa do 841,32 zł (w tym 157,32 zł podatku VAT),

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. S. w S. 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu wykonywana w toku postępowania odwoławczego,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 116/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**Wyrok Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim z dnia 9 grudnia 2019 r., sygn. II K 285/19****1.2. Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	w zakresie czynu I – naruszenie art. 44 kks, polegające na przyjęciu, iż karalność ww. czynu nie uległa przedawnieniu w sytuacji, gdy karalność przestępstwa skarbowego, polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje także wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności, a należność podatkowa za okres od 1 stycznia 2012 roku do 30 listopada 2012 roku uległa przedawnieniu na podstawie przepisu 70 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Podstawowy termin przedawnienia przestępstw skarbowych, mający zastosowanie w tej sprawie określa art. 44 § 1 pkt 1 kks i art. 44 § 5 kks (5 lat plus 5 lat, gdy wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy). Zgodnie z		

przytoczonym przez obrońcę art. 44 § 2 kks karalność przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej ustaje wówczas, gdy nastąpiło przedawnienie tej należności. § 3 tego przepisu stanowi z kolei, iż wypadkach przewidzianych w § 1 i § 2 bieg przedawnienia przestępstwa skarbowego polegającego na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej rozpoczyna się z końcem roku, w którym upłynął termin płatności tej należności.

We wniesionym środku odwoławczym można zauważyć niekonsekwencję. Obrońca z jednej strony wskazuje, iż czyn oskarżonego polegał na złożeniu nieprawdziwej deklaracji podatkowej za 2012, co spowodowało uszczuplenie podatku dochodowego za ten rok (k. 232v), przy jednoczesnym przemilczeniu terminów wymagalności i płatności tego roszczenia. Z drugiej strony zaś strony wybiórczo podkreśla, iż termin płatności zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych to 20 dzień miesiąca następującego po miesiącu rozliczanym, co jak wskazał - oznacza, iż termin płatności należności podatkowych za okres od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 30 listopada 2012 r. przypadał jeszcze w 2012 r., a zatem w jego ocenie pięcioletni termin przedawnienia wynikający z Ordynacji podatkowej upłynął 31 grudnia 2017 r. Ze stanowiskiem tym nie sposób się było zgodzić. Pamiętać należało, iż do czynienia mieliśmy z zaliczkami na podatek za 2012 r., a należności publicznoprawne wynikające m.in. z zaliczek rozliczyć należy do

dnia 30 kwietnia każdego roku – tj. w analizowanym przypadku podatek należny za 2012 r., częściowo uiszczony w formie zaliczek, rozliczany był w 2013 r.

Początek biegu terminu przedawnienia karalności za podanie nieprawdziwych danych podatkowych stał się przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. II KK 403/17, orzekł, iż w przypadku przestępstw polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej, a takim przestępstwem – co wynika już z ustawowego opisu jego znamion – jest bez wątpienia przestępstwo z art. 56 § 2 kks, bieg terminu przedawnienia karalności liczy się nie od czasu popełnienia przestępstwa, ale od końca roku, w którym upłynął termin płatności tej należności (Prok. i Pr. 2018/7-8/8; KZS 2018/9/22, Legalis Numer 1770786). Do szczegółowych rozważań zawartych w tym judykacie można odesłać skarżącego.

Sąd Okręgowy pod kątem przedawnienia rozważał również zasadność zastosowania przepisu art. 51 § 1 kks (dotyczący terminu przedawnienia wykroczenia skarbowego). Skarżący nie sformułował w tym względzie osobnego zarzutu, niemniej jednak w uzasadnieniu wniesionej apelacji powołał się na w/w przepis.

Zgodnie z art. 53 § 3 wykroczenie skarbowe jest to czy zabroniony przez kodeks pod groźbą kary grzywny określonej kwotowo, jeżeli kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo

wartość przedmiotu czynu nie przekracza pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenie za pracę w czasie jego popełnienia.

W przypadku czynu z pkt I a/ o do czynienia mieliśmy z 2012 r. – odpowiednie zastosowanie miało zatem Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 r. w sprawie minimalnego wynagrodzenie za pracę w 2012 r. (Dz. U. 2011, Nr 192, poz. 1141), zgodnie z którym od dnia 1 stycznia 2012 r. odpowiadało ono kwocie 1.500 (jednego tysiąca pięciuset) zł. Pięciokrotność tej kwoty – oddzielająca wykroczenie od przestępstwa skarbowego w 2012 r. to 7.500 (siedem tysięcy pięćset) zł., zaś kwota uszczuplenia podatku z pkt I aktu oskarżenia wniesionego w tej sprawie wynosiła 11.873 (jedenaście tysięcy osiemset siedemdziesiąt trzy) zł. Z tego też względu, stanowisko obrońcy w kwestii przedawnienia karalności czynu oskarżonego jako wykroczenia skarbowego, nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez umorzenie postępowania wobec oskarżonego w zakresie czynu I;
- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt IV poprzez wymierzenie oskarżonemu łącznej kary grzywny 15 stawek dziennych, przyjmując za równowartość jednej stawki kwotę 75 złotych;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku. W następstwie rozpoznania apelacji obrońcy nie wyeliminowano jednej z kar jednostkowych (za czyn z pkt I a/), brak było zatem podstaw do ingerencji Sądu Odwoławczego w karę łączną.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- naruszenie § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, bez uwzględnienia okoliczności, iż w przedmiotowej sprawie rozprawa trwała więcej niż jeden dzień, obrońca stawił się na terminach w dniach 24 października 2019 roku i 9 grudnia 2019 roku;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwińżele o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Rację ma skarżący, iż w zaskarżonym rozstrzygnięciu dotyczącym wynagrodzenia obrońcy z urzędu, naruszono § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2019 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, poprzez niezastosowanie tego przepisu. Orzekając o kosztach Sąd I instancji pominął fakt, iż rozprawa w przedmiotowej sprawie nie zakończyła się na pierwszym terminie. Obrońca oskarżonego stawił się na rozprawach w dniach 24 października 2019 r. i 9 grudnia 2019 r., zatem</p>		

wynagrodzenie obrońcy powinno zostać podwyższone o 20 %. Na 841,32 zł składa się: 180 zł za post. przygotowawcze, 420 zł za post. sądowe, 84 zł (20% z kwoty 420 zł) – razem 504 zł oraz podatek VAT od tej kwoty 157,32 zł.	
Wniosek	
- o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt V poprzez przyznanie obrońcy wynagrodzenia w kwocie 841,32 zł, w tym kwoty 157,32 zł tytułem podatku od towarów i usług	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
w zaskarżonej części, tj. w zakresie czynu z pkt I a/o wyrok utrzymano w mocy	

Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Rozstrzygnięcia reformatoryjnego wymagał pkt IV zaskarżonego wyroku dotyczący wynagrodzenia obrońcy, którego dotyczył zarzut z pkt 2 wniesionej apelacji. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wynagrodzenie obrońcy wskazane w pkt V wyroku podwyższył do 841,32 zł (w tym 157,32 zł podatku VAT).	
Zwiążle o powodach zmiany	
Zasadność zarzutu z pkt 2 apelacji warunkowała zasadność wniosku o podwyższenie wynagrodzenia obrońcy.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	
1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylecia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia	

-----		-----	
3.1.	Konieczność postępowania	umorzenia	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
-----		-----	
4.1.	-----		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia			
-----		-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
-----		-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
-----	-----	-----	
6. Koszty Procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. z dnia 29 lipca 2019 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 1513) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. S. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem zwrotu

	<p>nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. z dnia 30 listopada 2018 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 18).</p>
IV.	<p>Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, stwierdzając, że wydatki tego postępowania poniesie Skarb Państwa.</p>

7. PODPIS